

POSTANOWIENIE

8 października 2023 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. Wydział I Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Michał Przybył

po rozpoznaniu 8 października 2023 r. w P.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **E. G.**

przeciwko **L. Z.**

o zapłatę

w przedmiocie wniosku pozwanego o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności

postanawia

oddalić wniosek o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności.

Asesor sądowy Michał Przybył

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 8 października 2023 r.

W dniu 12 maja 2023 r. powódka E. G., reprezentowana przez pełnomocnika, wytoczyła powództwo przeciwko L. Z. (...) o zapłatę 14310 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 stycznia 2020 r. do dnia zapłaty tytułem rękojmi za wady rzeczy sprzedanej.

W dniu 8 września 2023 r. Sąd wydał na posiedzeniu niejawnym wyrok zaoczny uwzględniający powództwo w całości i nadał mu rygor natychmiastowej wykonalności

W dniu 29 września 2023 r. (data nadania) pozwany reprezentowany przez pełnomocnika wniósł sprzeciw od wyroku zaocznego, wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa w całości, jak również o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności orzeczonego w pkt III wyroku zaocznego z dnia 8 września 2023 r.

W uzasadnieniu sprzeciwu od wyroku zaocznego pozwany podniósł, że wątpliwości budzi zasadność zasądzonego w wyroku roszczenia powódki z uwagi na niejasności co do treści umowy łączącej strony, zakresu zobowiązania strony pozwanej, a nadto utraty przez powódkę uprawnień z tytułu rękojmi, braku uzasadnienia dla obniżania wynagrodzenia aż o 50 %. Pozwany podniósł, że w sprawie nie została wyznaczona rozprawa, wskutek czego pozwany nie miał szansy na nią się stawić i brać w niej udział. Wskazał, że w chwili doręczenia pozwanemu odpisu pozwu jego pełnomocnik przebywał na wcześniej zaplanowanym urlopie wypoczynkowym i pozwany we własnym zakresie zapoznał się z pouczeniami jakie otrzymał wraz z pozwem. Pozwany był przekonany, że mimo braku złożenia odpowiedzi na pozew w terminie, zostanie wyznaczona rozprawa, na której się stawi wraz ze swoim pełnomocnikiem i będzie przedstawiał swoje procesowe stanowisko wobec złożonego pozwu.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 339 § 1 k.p.c., Sąd może wydać wyrok zaoczny na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany w wyznaczonym terminie nie złożył odpowiedzi na pozew. Z kolei zgodnie z treścią art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c.,

Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli wyrok uwzględniający powództwo jest zaoczny. Zaś zgodnie z treścią art. 346 § 1 k.p.c., na wniosek pozwanego sąd zawiesi rygor natychmiastowej wykonalności nadany wyrokowi zaocznemu, jeżeli wyrok ten został wydany z naruszeniem przepisów o dopuszczalności jego wydania albo jeżeli pozwany uprawdopodobni, że jego niestawiennictwo było niezawinione, a przedstawione w sprzeciwie okoliczności wywołują wątpliwości co do zasadności wyroku zaocznego. Zawieszając wykonalność wyroku, sąd może zarządzić środki zabezpieczenia w myśl oddziału poprzedzającego.

W niniejszej sprawie pozwany został zobowiązany do złożenia odpowiedzi na pozew zarządzeniem z dnia 19 lipca 2023 r. (k. 47v). Wraz z zarządzeniem pozwany otrzymał obszernie pouczenie (k. 49-50). W ramach tego pouczenia **wskazano pozwanemu, że w sytuacji gdy nie złoży odpowiedzi na pozew w terminie 14 dni Sąd może wydać wyrok zaoczny. Sąd pouczył pozwanego o brzmieniu art. 339 k.p.c.**

Odpis powyższego zarządzenia wraz z **pouczeniem** pozwany otrzymał w dniu 2 sierpnia 2023 r. W określonym terminie nie wpłynęła odpowiedź na pozew. Zaistniała sytuacja procesowa była wystarczającą - zgodnie z brzmieniem art. 339 § 1 k.p.c. - aby wydać wyrok zaoczny. Sąd zwraca uwagę, że wyrok zaoczny został wydany dopiero **8 września 2023 r.** i od dnia 16 sierpnia 2023 r., w którym to dniu upłynął termin do złożenia odpowiedzi na pozew do dnia 8 września 2023 r. pozwany nie złożył żadnego pisma, ani też wyjaśnienia. Nie wpłynęła do akt sprawy jakakolwiek informacja o przyczynach braku dochowania terminu do złożenia odpowiedzi na pozew. W tym stanie rzeczy nie sposób mówić o sytuacji, w której wyrok byłby wydany z naruszeniem przepisów o dopuszczalności jego wydania, skoro sam upływ terminu do złożenia odpowiedzi na pozew i bierność pozwanego jest podstawą do wydania wyroku zaocznego.

Zgodnie z art. 346 § 1 k.p.c., kolejny argument przemawiający za możliwością zawieszenia rygoru natychmiastowej wykonalności to uprawdopodobnienie przez pozwanego, że niestawiennictwo było niezawinione, a przedstawione w sprzeciwie okoliczności wywołują wątpliwości co do zasadności wyroku zaocznego.

W analizowanej sytuacji przepis ten należy interpretować w taki sposób, że niezawinione było niezłożenie odpowiedzi na pozew w określonym terminie, skoro wyrok zaoczny nie był wydany na rozprawie. W istocie jednak w sprzeciwie od wyroku zaocznego pozwany nie przywołał żadnych okoliczności uprawdopodobniających niezawinione niezłożenie odpowiedzi na pozew w określonym terminie. Następnie odwołanie rozprawy nie ma żadnego znaczenia w sytuacji, gdy podstawą do wydania wyroku zaocznego na posiedzeniu niejawnym jest niezłożenie odpowiedzi na pozew w terminie określonym w zarządzeniu Przewodniczącego. Odnośnie zaś samych wątpliwości co do merytorycznych podstaw do wydania wyroku zaocznego, to wskazać należy, że do pozwu powódka załączyła szereg dowodów przemawiających za zasadnością powództwa, w tym dokumenty prywatne w postaci umowy z dnia 2 grudnia 2021 r., korespondencji między powódką a pozwanym, a także wezwanie do usunięcia wad z dnia 27 lutego 2023 r., oświadczenie o obniżeniu ceny z dnia 31 marca 2023 r. wraz z wezwaniem do zapłaty przedsądowym kierowanym do pozwanego, w którym powódka wskazała sposób ustalenia żądanej tytułem obniżenia ceny kwoty. Nadto, na etapie przedsądowym pełnomocnik pozwanego przyznał istnienie wad przedmiotowych schodów i zaproponował samodzielnie skucie trzech pierwszych stopni, a nadto zgodził się na częściowe obniżenie ceny. Pozwany mógł kwestionować przyjęte przez powódkę wartości w odpowiedzi na pozew złożonej w terminie. Niezłożenie odpowiedzi na pozew w terminie oznacza - zgodnie z brzmieniem art. 339 § 2 k.p.c. - że **przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda** o faktach zawartych w pozwie lub pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed posiedzeniem, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie Sądu przedłożone przez powódkę dokumenty - nie budzą wątpliwości Sądu o faktach zawartych w pozwie. Sąd nie miał też podstaw do uznania, że fakty te zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Wniosek o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności złożony w sprzeciwie przez pozwanego nie zasługiwał na uwzględnienie. Pozwany w treści sprzeciwu ograniczył się tylko do lakonicznego stwierdzenia, że zasadność zasądzonego w zaskarżonym wyroku zaocznym roszczenia budzi wątpliwości. Nie wskazał jednak, jakie konkretnie niejasności zawarte w treści umowy łączącej strony dotyczyły jak stwierdził „zakresu zobowiązania strony pozwanej”

i które by uzasadniały nietrafność rozstrzygnięcia. Nie zasługiwał na uwzględnienie również podnoszony przez pozwanego argument, że w niniejszej sprawie nie został wyznaczony termin rozprawy bowiem w obecnym stanie prawnym sam fakt niezłożenia odpowiedzi na pozew w wyznaczonym przez Przewodniczącego terminie jest wystarczającą przesłanką do wydania wyroku zaocznego. Z kolei okoliczność, że jak twierdzi pozwany, jego pełnomocnik przebywał na wcześniej zaplanowanym urlopie wypoczynkowym zdaniem Sądu nie może wpływać, czy też nie może wstrzymywać toku procedowania. Nadto, pozwany dysponował odpowiednią ilością czasu na skorzystanie chociażby z porady innego zawodowego pełnomocnika. Zgromadzony dotychczas materiał dowodowy na obecnym etapie nie budzi wątpliwości co do zasadności powództwa, wobec czego nie zaistniała przesłanka zawarta w treści art. 346 § 1 k.p.c. Ponadto subiektywne przekonanie pozwanego, że brak złożenia odpowiedzi na pozew nie wywoła negatywnych dla niego skutków również nie jest okolicznością przesądzającą o zasadności wniosku o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności, bowiem reprezentujący go pełnomocnik winien pozwanego o tym fakcie poinformować.

Reasumując uznać należało, że żadna z przesłanek przemawiających za zawieszeniem rygoru natychmiastowej wykonalności o których stanowi art. 346 k.p.c. w sprawie nie została spełniona ani uprawdopodobniona. Zatem wniosek należało oddalić o czym orzeczono w sentencji postanowienia z dnia 8 października 2023 r.

Asesor sądowy Michał Przybył